

Кожному своє

Ведучий рубрики **Микола МАНЬКО**, директор Державного історико-культурного заповідника Острога

Подаємо два документи, датовані травнем 1933 р. – року найбільшої трагедії нашого народу – зі сусіднього з Острогом, але віддільного державним кордоном Славутського району (тоді Вінницької області). Текст документів говорить сам за себе.

«Витяг з постанови Вінницького обкому КП(б)У щодо надання допомоги сільським активістам

3 травня 1933 р.

Отпустить из заготовленных в порядке децзаготовок 1500 пудов хлеба, для выдачи нуждающимся в тяжелых в продовольственном отношении запасах сельским активистам, в первую очередь председателям сельсоветов, секретарям партийных ячеек и отдельным нуждающимся председателям колхозов и секретарям сельсоветов. Хлеб отпускается за плату по ценам заготовленным в порядке децзаготовок.

Предложить РПК и РИКама на протяжении 2-х дней, распределить этот хлеб, имея ввиду оказание помощи, не всем сельским активистам и не во всех селах, а действительно нуждающимся. На протяжении пяти дней представить в Облисполком отчет распределения и расходования этого хлеба. Предупредить РПК, об ответственности за использование хлеба по прямому назначению. Предложить Облпотребсоюзу

тов. ГОЛУБЧИКУ немедленно произвести разнарядку хлеба. [...]».

«Заява жителя с. Кривин Леонова П. І. до Славутської районної робітничо-селянської інспекції з проханням повернути йому відібране майно

Не раніше травня 1933 р.

Працюючи на Полянській папірні в мехмайстерні слюсаром з 1922 року до цього часу, обов'язки покладені на мене виконув чесно. Із маєткового стану мається одна хата на моїм утриманні 2 душі сім'ї із продуктивної худоби не мається нічого.

В минулому році була одна свиня, котру забив у листопаді місяці. При нараховуванні м'ясозаготівлі на 4-й квартал 1932 року та на 1933 рік сільрадою мені було вручено повідомлення для здачі Державі мяса в кількості 45 кг. Виконав я в 4 му кварталі минулого року 10 кг. Останнього мяса належного мені для видачі виконать я не відмовлявся, а лише те що до того часу не мав змоги. 26/IV цього року с/р. було зроблено у мене опись майна за невиконаних мною в 1 му квар. 12 кг. мяса Визнаю винним цю помилку з свого боку, то завдяки тому що не малі змоги із-за відсутности коштів, так-як у мене своїх харчів для прожиття не мається одержую паек лише 16 кг. борошна, а все останнє купую на приватньому ринку. Другого дня після опису майна себто 27/IV мною було виконано всю належну мені кількість м'яса на весь 1933 р. тобто 35 кг. 28/

IV с/р було накладено на мене штраф в сумі 300 крб. 29/IV Забрано у мене слідуєче майно та харчі: 10 фунтів сала з м'ясом, один пуд житнього борошна, 5 пудів картоплі, шкірану тужурку, швейну машину, 18 метр. краму, 2 кожухи і один кожух жіночий критий сукном. Забране у мене вище згадане майно та харчі мені невідомо із яких мирувань, так як м'ясозаготівлю виконав повністю разом за весь рік. Приймаючи на увагу, що забрали у мене весь одяг і харчі, що залишився з своєю сем'єю без одягу та голодний, що не маю змоги ходити на фабрику до праці. Прошу розглянуть мою заяву і дати розпярдження до с/р аби останнє повернули забране все вище згадане.

Прошу не оставить мої заяви без уваги.

Прох. П. Леонов».

Документи з Державних архівів Вінницької та Хмельницької областей опубліковано у книзі «Колективізація та голодомор на Славутчині. Збірник документів / упорядкування, передмова та коментарі В. Г. Берковського. – Київ-Хмельницький, 2013. – 416 с.».

Владислав Берковський – випускник спеціальності історії Острозької академії, кандидат історичних наук, на момент публікації книги – директор Центрального державного архіву зарубіжної українки. З вересня 2015 р. він очолював Центральный державний кінофотофоноархів України ім. Г. С. Пшеничного (Київ, Україна). З червня 2021 р. виконавчий директор Українського культурного Фонду.